

Ντίνος Σιώτης

Πανικός

Βίοι Ἁγίων σέ ἡμέρες νεκρές
 τ' ὄνομά τους ξεχασμένο
 στό χαμένο τους ἔργο ἢ βίο.
 Στό μεταξύ μεγάλη ἡ κίνηση μέσ στα σαλόνια:
 ξαπλωμένοι διανοούμενοι
 ἐκτελωνίζουν σχήματα λόγου
 λέξεις βεγγαλικές
 φωτοχυμώσεις, φῶς ἐκ φωτός
 λεξιμαγεῖες (ἀπίστευτες)
 καί τά υπόλοιπα τῆς φαντασίας.
 Μερικοί ξεκολλᾶνε τά κεφάλια τους
 περνώντας ἀδιάβαστα βιβλία ἀπό χέρι σέ χέρι
 σκουπίζοντας τό μέτωπό τους στόν καθρέφτη.
 Ὁ πανικός δέν εἶναι ἐκδηλος,
 ἀντίθετα
 ὅλοι τόν ἔχουν λησμονήσει
 κι ἄς εἶναι στίς ἀλλές τους καθιστός.
 Ἡ οἰκοδόμοινα ξιπόλυτη μέ ὑπομονή
 φοράει ἀνάποδα τίς βλεφαρίδες της
 συγγύζεται, συγγέεται
 τά βάζει μέ τή γάτα.
 Ἄλλοι μπαίνουν μέ σηκωμένους γιακάδες
 κι ἄλλοι βγαίνουν μέ κατεβασμένες ματιές.
 Ὁ πιό τρελός
 κάνει μιά κίνηση ζωγραφιστή στόν τοῖχο
 τραβάει μιά γραμμή στό πάτωμα καί
 ἀπειλεῖ πῶς θά περάσει ἀπό κάτω.
 Κανένας δέν τόν πιστεύει
 οὔτε οἱ αὔριανές ἐφημερίδες
 οὔτε τά ζένα πρακτορεῖα.
 Τά ποτά ξεχειλίζουν στό ποτήρια.
 Μία φορά τό μαῖηκ-ἀπ τῆς ἄλλης
 ἕνας βγάζει τή γραβάτα τοῦ διπλανοῦ του
 ἐσώρουχα ἀνεμίζουν
 κάποιος ξυρίζεται
 καί κόβει ἀφηρημένος τό αὐτί του.
 Ἡ κατάσταση χειροτερεύει.
 Τά φῶτα τρεμοσβήνουν
 Ὁ πανικός (ἂν καί πλησίον,
 ἐντούτοις) ἀνυποψίαστος καλησπερίζει.
 Ἡ ὥρα περνάει καί τά τσιγάρα τελειώνουν.
 Ἐνας κτηνοτρόφος λποθυμᾷ στή θέα
 ἑνός γυμνοῦ γυναικείου στήθους ἀνηφορικοῦ.
 Δυό τρεῖς ἄλλοι τό ρίχνουν στό τραγούδι.
 Ὁ οἰκοδεσπότης βολεύεται σέ μιά πολυθρόνα,
 «Γουρούνια» ἀκούγεται μιά φωνή κι ἐξω βρέχει.

(Τό τί έπακολούθησε είναι γραμμένο σ' άλλο ποίημα
πού τό άπάγγειλε πρόωγν ήθοποιός του 'Εθνικού
στή Γαλλική Πρεσβεία στην 'Αθήνα
μέ συνοδεία πιάνου κάτω από πολύφωτο
τριάντα χρόνια άργότερα)

Ντίνος Σιώτης

Κολάζ του Ντίνου Σιώτη